

Рудакевич О. М.

ІМПЕРАТИВИ ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Імперативи політичної культури (лат. imperativus – наказовий, владний) – вимоги сучасного цивілізованого світу, націй, великих сусп. груп до змісту, спрямування та функціонування їх політ. культури. З іншого боку, в **І.п.к.** акумульовані «директиви», адресовані нації, сусп. групам та ін-там щодо організації політ. життя. **І.п.к.** формуються та усвідомлюються соц. акторами в процесі їх політ. діяльності, а також філософам, іншими інтелектуалами на основі глибокого розуміння життєвоважливих потреб та інтересів. Визначальна роль в системі **І.п.к.** належить імперативам нац. політ. культури.

І.п.к. вимагають врахування в політ. житті істор. традицій народу, його ментальності та світогляду; орієнтують на утвердження в політиці моральних засад (перш за все, категоричного імперативу І. Канта), гуманізації політ. відносин, культивування демокр. та духовних цінностей, толерантності та політкоректності, творче запозичення кращих зразків світового досвіду, які виражають загальнолюдські цінності.

І.п.к. активно виявляють своє соц. призначення в період формування політ. програм, розбудови політ. ін-тів та політ. системи. Однак вони виконують важливу роль і впродовж усієї життєдіяльності політ. суб'єктів, особливо в період револ. перебудови сусп.-ва і держави. Для сучасного укр. суспільства необхідно усвідомити й закріпити у політико-культурних формах базові нац. політ. цінності. На вершині ціннісної піраміди повинна стояти нація як *цінність-мета*, яка спроможна забезпечити гідність людини, її права і свободи. У якості головних *цінностей-засобів* нац. політ. культури виступають нац. держава, громадянське сусп.-во, нац. еліта, демократія, нац. політ. система. *Цінностями-умовами* мають визнаватися нац. суверенітет, нац. злагода, нац. безпека, мирні стосунки з іншими народами.